

הַלְבוֹת הַתְּמִידִין וּמוֹסָפִין פֶּרֶק ו

א. סֵדֶר עֲבוֹדוֹת הַתְּמִידוֹת בְּכָל יוֹם, כֶּךָ הוּא: סְמוּךְ לַעֲלִית הַשֶּׁחֶר, יָבוֹא הַמִּמְנֶה שֶׁעַל הַפִּסּוֹת, וַיְקִישׁ עַל הָעֲזָרָה, וּפּוֹתֶחֱחִין לוֹ, וּמַבְלִשִּׁין אֶת כָּל הָעֲזָרָה, וּמַעֲמִידִין עוֹשֵׂי חֲבָתִין לַעֲשׂוֹת הַחֲבָתִין; וְכָל הַכּוֹהֲנִים שֶׁשָּׁם כָּבֵר טָבְלוּ קֹדֶם שֶׁיָּבוֹא הַמִּמְנֶה, וְלָבְשׁוּ בְּגָדֵי כֹהֵנָה. וַיָּבוֹאוּ וַיַּעֲמְדוּ בַלְשָׁכַת הַגְּזִית, וַיְפִסּוּ פִּיס רִאשׁוֹן וְשֵׁנִי, וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד בְּמַלְאכָתוֹ, כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וּמִתְחִיל זֶה שְׁזָכָה בְּתַרוּמַת הַדָּשֵׁן, וְתוֹרֵם עַל הַסֵּדֶר שְׁאַמְרָנוּ.

ב. וְאַחֵר כֶּךָ מְסִדֵּר מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה, וְאַחֵר כֶּךָ מְסִדֵּר מַעֲרָכָה שְׁנִיָּה; וְאַחֵר כֶּךָ מַעֲלָה שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים, וּמַנִּיחֵן עַל מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה לַהֲרַבּוֹת הָאֵשׁ. וְאַחֵר כֶּךָ נִכְנָסִין לַלְשָׁכַת הַכְּלִים, וּמוֹצִיאִין כָּל כְּלֵי הַשֶּׁרֶת שֶׁצָּרִיכִין לָהֶן כָּל הַיּוֹם. וּמַשְׁקִין אֶת הַתְּמִיד מִים. וְזֶה שְׁזָכָה בְּשַׁחֲיטָתוֹ, מוֹשְׁכוֹ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים; וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו הַכּוֹהֲנִים שֶׁזָּכוּ לְהַעֲלוֹת הָאֲבָרִים, וְשׁוֹהִין שָׁם עַד שְׁפוֹתֶחֱחִין שַׁעַר הַהִיכָל הַגָּדוֹל. וּבִשְׁעַת פְּתִיחַת הַשַּׁעַר, שׁוֹחֲטִין אֶת הַתְּמִיד.

ג. וְאַחֵר כֶּךָ נִכְנָסִין לַהִיכָל שְׁנֵי כּוֹהֲנִים הָאֶחָד שְׁזָכָה בְּדָשׁוֹן הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, וְהַשֵּׁנִי שְׁזָכָה בְּדָשׁוֹן הַמְּנוֹרָה. וְהַמְּדָשֵׁן אֶת הַמִּזְבֵּחַ מִדָּשָׁנוֹ, בְּשַׁעַת שֶׁהַשּׁוֹחֵט שׁוֹחֵט אֶת הַתְּמִיד. וְאַחֵר כֶּךָ זוֹרֵק הַדָּם, זֶה שֶׁקָּבְלוֹ. וְאַחֵר שֶׁזּוֹרְקִין אֶת הַדָּם, מְטִיב זֶה שֶׁבַּהִיכָל חֲמֵשׁ הַנְּרוֹת; וַיּוֹצֵאִין שְׁנֵיהֶן מִן הַהִיכָל.

ד. וְאֵלּוּ שְׁבָבִית הַמִּטְבָּחִים מִפְּשִׁיטִין וּמִנֶּתֶחֱחִין, וְכָל אֶחָד מַעֲלָה אֶבֶר שְׁזָכָה בּוֹ לִכְבֹּשׁ. וְנוֹתְנִין הָאֲבָרִים מִחֲצֵי כֶּכֶשׁ וּלְמִטָּה, בְּמַעֲרָבוֹ; וְשֶׁלְּמוֹסָפִין הָיוּ נוֹתְנִין אוֹתָן מִחֲצֵי כֶּכֶשׁ וּלְמִטָּה, בְּמִזְרָחוֹ; וְשֶׁלְּרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים נוֹתְנִין עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַעְלָה, בֵּין קֶרֶן לְקֶרֶן בַּמָּקוֹם הַלּוֹךְ רִגְלֵי הַכּוֹהֲנִים, כְּדֵי לְפָרְסָמוֹ, שֶׁהוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ.

ה. וּמוֹלַחִין שָׁם אֶת הָאֲבָרִים, וּבוֹזְקִין מֶלֶח עַל גְּבֵי הַכֶּכֶשׁ, אֲפָלוּ בַשֶּׁבֶת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחְלִיק וַיִּפְּלוּ הַכּוֹהֲנִים שָׁם, בַּעֲת הַלִּיכָתָן בַּעֲצִים לַמַּעֲרָכָה; וְאַף עַל פִּי שֶׁהַמֶּלֶח חוֹצֵץ בֵּין רִגְלֵיהֶם וּבֵין הַכֶּכֶשׁ, הוּאִיל וְאֵין הַהוֹלָכָה הַזֹּאת עֲבוּדָה, אֵינָן חוֹשְׁשִׁין.

ו. וְאַחֵר שֶׁמַּעֲלִין הָאֲבָרִים לִכְבֹּשׁ, מִתְּכַנָּסִין כָּלָם לַלְשָׁכַת הַגְּזִית; וְהַמִּמְנֶה אוֹמֵר לָהֶם, בָּרְכוּ בִּרְכָה אַחַת. וְהֵן פּוֹתֶחֱחִין וְקוֹרְאִין אֶהְבֵּת עוֹלָם, וְעֶשֶׂר הַדְּבָרוֹת, וְשִׁמְעַ, וּוְהִיָּה אִם שְׁמוֹעַ, וַיֵּאמֶר, וְאַמֵּת וַיִּצִיב, וְרָצָה, וְשִׁים שְׁלוֹם; וּבַשֶּׁבֶת מוֹסִיפִין בִּרְכָה אַחַת, וְהִיא שִׁיאֲמָרוּ אֲנָשִׁי מִשְׁמֵר הַיּוֹצֵא לְאֲנָשִׁי מִשְׁמֵר הַנִּכְנָס, מִי שֶׁשָּׁכַן אֶת שְׁמוֹ בְּבֵית הַזֶּה, יִשְׁכֵּן בִּינֵיכֶם אֶהְבָּה אֶחָוָה שְׁלוֹם וְרַעוּת.

ז. וְאַחֵר כֶּךָ מְפִסִּין פִּיס שְׁלִישִׁי וּרְבִיעִי, וְזוֹכָה בְּקִטְרֶת מִי שְׁזוֹכָה, וְנִכְנָס וּמִקְטִיר; וְאַחֵר כֶּךָ נִכְנָס זֶה שְׁזָכָה בְּדָשׁוֹן הַמְּנוֹרָה, וּמְטִיב שְׁתֵּי הַנְּרוֹת. וַיּוֹצֵא זֶה שֶׁהַקְטִיר, עִם מִדָּשֵׁן הַמְּנוֹרָה, וְעוֹמֵד עַל מַעֲלוֹת הָאוֹלָם, הוּא וְאַחֲיו הַכּוֹהֲנִים.

ח. כְּשִׁיגִיעוּ בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ, נָטַל אֶחָד אֶת הַמַּגֵּרְפָּה, וְזָרְקָה בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ, וְהִיָּה לָהּ קוֹל גְּדוֹל. וְשֶׁלּוֹשָׁה דְּבָרִים הֵיְתָה מִשְׁמַשֶּׁת כּוֹהֵן שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ, יוֹדֵעַ שְׁאַחֲיו הַכּוֹהֲנִים נִכְנָסִין לַהֲשַׁתְּחוּת, וְהוּא רָץ וְכָא; וּבֵן לוֹי שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת

קולה, יודע שאחיו הלויים נכנסין לדבר בשיר, והוא רץ ובא; וראש המעמד פשהיה שומע את קולה, היה מעמיד את הטמאים על שער המזרח מפני החשד, שידעו הכל, שעדין לא הביאו כפרתן.

ז. ואחר כך מעלה זה שזכה באברים, את האברים מן הכבש למזבח; ואחר שמעלין את האברים, מתחילין אלו שעל מעלות האולם, ומברכין ברכת כוהנים ברכה אחת בשם המפרש, כמו שבארנו במקומה.

י. ואחר כך מעלין סלת הנסכים, ואחר הסלת מקטיר החבתין. ואחר החבתין מעלין את היין לנסוך; ובשעת הנסוך, אומרין הלויים בשיר, ומפין המשוררין במיני נגון שבמקדש, ותוקעין תשע תקיעות על פרקי השיר.

יא. פשהיו נותנין היין למנסך, היו שני כוהנים עומדין על שלחן החלבים ושתי חצוצרות בידן; והסגן עומד על קרן המזבח, והסוּדְרִין בידו. תקעו והריעו ותקעו. ובאו ועמדו אצל זה הממנה על הצלצל, אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה המנסך לנסך מניף הסגן בסודרין, הקיש זה בצלצל, ותקעו אלו בחצוצרות, ודברו הלויים בשיר. הגיעו לפרק תקעו, והשתחוו כל העם שבעזרה; על כל פרק, תקיעה, ועל כל תקיעה, השתחויה. וכל התקיעות שעל התמיד, תשע כמו שבארנו.

יב. אין אומרין שירה, אלא על עולת הצבור וזבחי שלמיהם האמורין בתורה; אבל עולת נדבה שמקריבין ממותר תרומת הלשכה אף על פי שהן שלצבור, אין אומרין עליהן שירה; וכן נסכים הבאין בפני עצמן, אין אומרין עליהן שירה.

יג. השיר שהיו הלויים אומרין ביום הראשון, "לה', הארץ ומלואה . . . " (תהילים כד, א); בשני, היו אומרין "גדול ה' ומהלל מאד . . . " (תהילים מח, ב); בשלישי, "אלהים, נצב בעדת-אל . . . " (תהילים פב, א); ברביעי, "אל-נקמות ה' . . . " (תהילים צד, א); בחמישי, "הרנינו, לאלהים עוזנו . . . " (תהילים פא, ב); בששי, "ה' מלך, גאות לבש . . . " (תהילים צג, א); בשבת, "מזמור שיר, ליום השבת" (תהילים צב, א).

יד. במוספי שבת, אומרין שירת "האזינו" (דברים לב, א), וחולקין אותה לששה פרקים ה'י'י'ו' ל'ך', בדרך שקוראין אותה ששה בבית הכנסת; ואומרין פרק בכל שבת. גמרו השירה בששה שבתות, חוזרין לראש. במנחה שלשבת, אומרין "אז ישיר-משה" (שמות טו, א) ו"מי-כמכה" (שמות טו, יא).

טו. במוסף שלראש השנה, היו אומרין "הרנינו, לאלהים עוזנו" (תהילים פא, ב); ואם חל להיות בחמישי, אומרין "הסירותי מסבל שכמו" (תהילים פא, ז). במנחה שלראש השנה, היו אומרין "קול ה', יחיל מדבר . . . " (תהילים כט, ח). ראש חדש שחל להיות בשבת שירה שלראש חדש, דוחה את שירה שלשבת, כדי לפרסמו, שהיום ראש חדש.

טז. בשבת מקטירין את שני בזכי לבונה עם המוספין, קדם נסוך יין שלמוספין. וכסדר שעושין כל יום בבקר, כך עושין בין הערבים: חוץ מהרמת הדשן ממזבח החיצון, וסדור

המערכות, והפיסות שאין עושין דברים אלו אלא בכל יום בשחר בלבד, כמו שבארנו.

הלכות תמידין ומוספין פרק ז

א. בראשי חודשים, מקריבין מוסף ראש החדש אחר תמיד שלשחר. וכמה הוא מוסף ראש חדש: פרים שנים ואיל אחד ושבעה כבשים, הכל עולות; ושעיר עזים, חטאת.

ב. מעשה כל העולות אחד הוא, כמעשה התמיד; ומעשה החטאת שלראשי חודשים ושלמועדות, כמעשה החטאת הנאכלת שבארנו.

ג. בפסח מקריבין קרבן מוסף בכל יום מיום הראשון עד יום השביעי, כמוסף ראשי חודשים: פרים שנים ואיל אחד ושבעה כבשים, הכל עולות; ושעיר, חטאת הנאכלת.

ד. ביום שני שלפסח, שהוא יום ששה עשר בניסן מקריבין יתר על מוסף שלכל יום, כבש לעולה עם עמר התנופה; והיא מנחה שלצבור, כמו שבארנו. וזמנו קבוע; ולפיכך דוחה את השבת, ואת הטמאה.

ה. אין מביאין מנחה זו אלא מארץ ישראל, שנאמר "והבאתם את-עמר ראשית קצירכם, אל-הכהן" (ויקרא כג, י): מצותו לבוא מן הקרוב; לא בפר הקרוב, מביאין אותו מכל מקום מארץ ישראל. מצותו להקצר בלילה בליל ששה עשר, בין בחל בין בשבת; וכל הלילה כשר לקצירת העמר. ואם קצרוהו ביום, כשר. מצותו לבוא מן הקמה; לא מצאו, יביאו מן העמרים. מצותו לבוא מן הלח; לא מצאו, יביאו מן היבש.

ו. היה דרכן להביא מן השדות שפדרום: היה נר חצי השדה, וזורע חציה בשנה זו; ובשנה אחרת נר החצי שזרע, וזורע החצי שנר ומביא ממנו.

ז. עמר זה, מן השעורים היה בא; ודבר זה, קבלה ממשה רבנו. וכיצד היה נעשה: מערב יום טוב יוצאין שלוחי בית דין, ועושין אותו בריכות במחבר לקרקע, כדי שיהיה נוח לקצר. וכל העירות הסמוכות לשם, מתפנסות כדי שיהיה נקצר בעסק גדול; וקוצרין שלוש סאין שעורים, בשלושה אנשים, ובשלוש קפות, ובשלוש מגלות.

ח. כיון שחשכה, אומר להם הקוצר לכל העומדים שם בא השמש, אומרין לו הין; בא השמש, אומרין לו הין; בא השמש, אומרין לו הין. מגל זה, אומרין לו הין; מגל זה, אומרין לו הין; מגל זה, אומרין לו הין. קפה זו, אומרין לו הין; קפה זו, אומרין לו הין. ואם היה שבת, אומר להן שבת זו, אומרין לו הין; שבת זו, אומרין לו הין; שבת זו, אומרין לו הין. אקצר, והן אומרין לו קצר. שלוש פעמים, על כל דבר ודבר.

ט. וכל כך למא: מפני אלו הטועים שיצאו מכלל ישראל בבית שני, שהן אומרין שזה שנאמר בתורה "ממחרת, השבת" (ויקרא כג, יא; ויקרא כג, טו; ויקרא כג, טז), הוא שבת בראשית; ומפי

הַשְׁמוּעָה לְמַדּוֹ חֲכָמִים, שְׁאִינָה אֵלָא שַׁבַּת יוֹם טוֹב. וְכֵן רָאוּ תָמִיד הַנְּבִיאִים וְהַסֵּנְהֶדְרִין, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שֶׁהָיוּ מְנִיפִין אֶת הָעֵמֶר בְּשֵׁשֶׁה עָשָׂר בְּנִיסָן, בֵּין בַּחֹל בֵּין בַּשַּׁבָּת.

י. וְהָרִי נֹאמֶר בַּתּוֹרָה "וּלְחֶם וְקָלִי וְכֶרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ, עַד-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה" (ויקרא כג, יד), וְנֹאמֶר "וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ, מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקָלוּי" (יהושוע ה, יא). וְאִם תֹּאמַר שְׁאוֹתוֹ הַפֶּסַח בַּשַּׁבַּת אֶרֶע, כְּמוֹ שֶׁדָּמּוּ הַטְּפָשִׁים, הֵיאֵךְ תִּלְהָ הַפְּתוּב הַתֵּר אֲכִילָתָם לְחֹדֶשׁ בְּדָבָר שְׁאִינוּ הָעֵיֶקֶר וְלֹא הַסִּפָּה, אֵלָא נִקְרָא נִקְרָה; אֵלָא מֵאַחֵר שֶׁתִּלְהָ הַדָּבָר בַּמַּחֲרַת הַפֶּסַח, הַדָּבָר בְּרוּר שֶׁמַּחֲרַת הַפֶּסַח הִיא הָעֵלָה הַמַּתֵּרֶת אֶת הַחֹדֶשׁ, וְאִין מִשְׁגִּיחִין עַל אֵיזָה יוֹם הוּא, מִיָּמֵי הַשְּׁבוּעָה.

יא. קִצְרוּהוּ, וְנִתְּנוּהוּ בַּקְּפוּת, הֵבִיאוּהוּ לַעֲזָרָה, וְחִבְטוּ אוֹתוֹ, וְזוּרִין, וּבוֹרְרִין. וְלֹקְחִין אֶת הַשְּׁעוּרִין, וּמַהֲבִיבִין אוֹתוֹ עַל הָאֵשׁ בְּאֵבֹב מְנַקֵּב, כְּדִי שֶׁיְהִיָּה הָאוֹר שׁוֹלֵט בְּכָלּוֹ: שֶׁנֹּאמֶר "אֲבִיב קָלוּי בָאֵשׁ, גֵּרֵשׁ כֶּרְמֶל" (ויקרא כד, י) מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ, שְׁאִינוּ מְדַבֵּר אֵלָא בַּמִּנְחָת הָעֵמֶר בַּלְבָּד.

יב. וְאַחֵר שֶׁקּוֹלִין אוֹתוֹ, שׁוֹטְחִין אוֹתוֹ בְּעֲזָרָה, וְהָרוּחַ מְנַשֶּׁבֶת בוּ; וְנוֹתְנִין אוֹתוֹ לְרַחֲמִים שְׁלֵגְרוּסוֹת, וְטוֹחֲנִין אֶת הַשְּׁלוֹשׁ סָאִין, וּמוֹצִיאִין מִן הַכֹּל עֲשָׂרוֹן, שֶׁהוּא מְנַפֵּה בְּשְׁלוֹשׁ עֲשָׂרָה נֶפֶה. וְהַשָּׂאֵר נִפְדָּה, וְנֹאכָל לְכָל אָדָם; וְחַיֵּב בַּחֲלָה וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

יג. וְלֹקְחִין זֶה הָעֲשָׂרוֹן שֶׁלְסֵלֶת הַשְּׁעוּרִים, וּבּוֹלְלִין אוֹתוֹ בְּלוֹג שֶׁמֶן, בְּיוֹם שֶׁשָּׁה עָשָׂר בְּנִיסָן; וְנוֹתְנִין עָלָיו קֶמֶץ לְבוֹנָה, כִּשְׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וּמְנִיפּוֹ בַּמִּזְרָח מוֹלִיךְ וּמְבִיא, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד; וּמְגִישׁוֹ כְּנֶגֶד חֲדָה שֶׁלְקָרֶן מַעֲרִבִית דְּרוּמִית, כִּשְׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וְקוֹמֵץ, וּמִקְטִיר; וְהַשָּׂאֵר נֹאכָל לְכֹהֲנִים, כִּשְׂרִי כָל הַמִּנְחוֹת. וְאִימָתִי קוֹמֵצִין אוֹתוֹ, אַחֵר שֶׁמִּקְרִיבִין מוֹסֵף הַיּוֹם; וְכֶבֶשׂ הָעוֹלָה, קֶדֶם תָּמִיד שְׁלֵבִין הָעֶרְבִים.

יד. אֲסוּר לְקַצֹּר בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל מִין מַחֲמַשֶּׁת מִיָּנִי תְּבוּאָה, קֶדֶם לְקִצִּירַת הָעֵמֶר שֶׁנֹּאמֶר "רֹאשִׁית קִצִּירְכֶם" (ויקרא כג, י), שֶׁיְהִיָּה תַחֲלָה לְכָל הַנִּקְצָרִים. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּקִצִּיר שְׂרָאוּי לְהִבִּיא מִמֶּנּוּ עֹמֶר; אֲבָל בֵּית הַשְּׁלֵחִין שֶׁבַעמָקִים הוּאִיל וְאִינוּ רָאוּי לְהִבִּיא מִמֶּנּוּ קוֹצְרִין אוֹתוֹ מִלִּפְנֵי הָעֹמֶר, אֲבָל לֹא יִגְדֹשׁ. תְּבוּאָה שֶׁהִשְׁרִישָׁה קֶדֶם הָעֹמֶר, הָעֹמֶר מִתִּירָה; וְאִם לֹא אֲסוּר לְקַצֹּרָה כְּדֶרֶךְ שֶׁאֲסוּר לֹאכְלָהּ, עַד שֶׁיְּבוֹא הָעֹמֶר הַבָּא.

טו. תְּבוּאָה שֶׁלֹּא הִבִּיָּאה שְׁלִישׁ, מִתֵּר לְקַצֹּר מִמֶּנָּה לְהַאֲכִיל לְבַהֲמָה; וְקוֹצְרִין מִפְּנֵי הַנְּטִיעוֹת, שֶׁלֹּא יִפְסְדוּ; וְקוֹצְרִין לִפְנוֹת מְקוֹם לְבֵית הָאֵבֶל, אוֹ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁנֹּאמֶר "קִצִּירְכֶם" (ויקרא כג, י), וְלֹא קִצִּיר מִצֹּה. וְאֵף עַל פִּי שֶׁמִּתֵּר לְקַצֹּר, לֹא יַעֲשֶׂה אוֹתָן כְּרִיכוֹת כְּדֶרֶךְ הַקּוֹצְרִין, אֵלָא יִנִּיחֶם צִבְתִּים.

טז. כִּכָּר בְּאֲרָנוּ שְׁאִין מְבִיאִין מִנְחוֹת, וְלֹא מִנְחַת נְסֻכִּים, וְלֹא בִּפְנוּרִים, מִן הַחֹדֶשׁ קֶדֶם הַבָּאת הָעֹמֶר; וְאִם הִבִּיא, פָּסוּל. וְלֹא יִבִּיא, קֶדֶם לְהַבָּאת שְׁתֵּי הַלֶּחֶם; וְאִם הִבִּיא, כָּשֶׁר. וְכָל הַמִּקְרִיב מִנְחָה מִן הַחֹדֶשׁ תַּחֲלָה, מְבַרֵךְ שֶׁהִחֲיָנוּ.

יז. תְּבוּאָה שֶׁזָּרְעָה אַחֵר שֶׁקָּרַב הָעֹמֶר, וְקַצְרָה אַחֵר שֶׁקָּרַב הָעֹמֶר שֶׁלִּשְׁנָה הַבָּאָה הָרִי זֶה סֶפֶק: אִם מְבִיאִין מִמֶּנָּה מִנְחוֹת

לְכַתְּחִלָּה, קִדְּם הַבָּאֵת שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, הוֹאִיל וּתְבוּאָה זֹו עָבַר עָלֶיהָ
הַבָּאֵת שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, וּקְצִירַת הָעֶמֶר; אוֹ אֵין מְבִיאִין עַד שִׁיָּבִיאוּ
שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, אַחֵר הַבָּאֵת הָעֶמֶר שֶׁלִּשְׁנֵה אַחֲרֵת.

יח. וְכֵן תְּבוּאָה בִּקְרָקַע, וְחֲנֻטּוֹ עָלֶיהָ, אוֹ הִנָּצוּ עָלִים שְׁלָה,
כְּשֶׁהִבִּיאוּ שְׁתֵּי הַלֶּחֶם הָרִי זֶה סֶפֶק: אִם הִנָּצַת הָעָלִים אוֹ חֲנֻטָּתָן
כְּמוֹ הַשָּׂרֶשֶׁה, וְהִתְרָה לְהִבִּיאַ מִמֶּנָּה מִנְחֹת; אוֹ אֵינָה חֲשׂוּבָה
כְּהַשָּׂרֶשֶׁה. לְפִיכֶךָ לֹא יָבִיא; וְאִם הִבִּיא, הִרְצָה. וְהַקּוֹצֵר קִדְּם
קְצִירַת הָעֶמֶר אֵינוֹ לוֹקָה, וְהַקָּצִיר כָּשֵׁר.

יט. מִצּוֹת עָשָׂה לְסֹפֵר שִׁבְעַ שְׁבֻתֹת תְּמִימוֹת, מִיּוֹם הַבָּאֵת
הָעֶמֶר שֶׁנֶּאֱמַר "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת" (ויקרא כג, טו);
וּמִצּוֹה לְמִנּוֹת הַיָּמִים, עִם הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁנֶּאֱמַר "תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים
יּוֹם" (ויקרא כג, טז). וּמִתְחִלַּת הַיּוֹם מוֹנִין; לְפִיכֶךָ מוֹנֶה בַּלֵּילָה,
מִלֵּיל שִׁשָּׁה עָשָׂר בְּנִיסָן. שָׁכַח וְלֹא מָנָה בַּלֵּילָה, מוֹנֶה בַּיּוֹם.
וְאֵין מוֹנִין אֵלָא מַעֲוֹמֵד; וְאִם מָנָה מִיּוֹשֵׁב, יֵצֵא.

כ. מִצּוֹה זֹו עַל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן; וְנָשִׁים
וְעַבְדִּים, פְּטוּרִין מִסְּפִירַת הָעֶמֶר. וְצִרִיךְ לְבָרֵךְ בְּכָל לַיְלָה, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִנּוּנוֹ עַל סְפִירַת הָעֶמֶר קִדְּם שִׁיִּסְפֹּר; מָנָה
וְלֹא בָרַךְ יֵצֵא, וְאֵינוֹ חוֹזֵר וּמְבָרֵךְ.

הַלְבוֹת תְּמִידִין וּמוֹסָפִין פֶּרֶק ח

א. בַּיּוֹם חֲמִשִּׁים מִסְּפִירַת הָעֶמֶר הוּא חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, וְהוּא יוֹם
עֲצָרַת. וּבַיּוֹם זֶה מְקַרִּיבִין מוֹסֵף כְּמוֹ מוֹסֵף רֹאשׁ חֹדֶשׁ: שְׁנֵי
פָּרִים וְאֵיל וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים, כָּלֶם עוֹלוֹת; וְשַׁעִיר, חֲטָאת. וְאֵלוֹ
הֵן הַקֶּרְבָּנוֹת הָאֲמֻרוֹת בַּחֲמֵשׁ הַפְּקוּדִים, וְהֵן מוֹסֵף הַיּוֹם.

ב. וְעוֹד מְבִיאִין יֵתֵר עַל הַמוֹסֵף בַּיּוֹם הַזֶּה, מִנְחָה חֲדָשָׁה שְׁתֵּי
הַלֶּחֶם. וּמְקַרִּיבִין עִם הַלֶּחֶם: פָּר וּשְׁנֵי אֵילִים וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים,
הַכֹּל עוֹלוֹת; וְשַׁעִיר, חֲטָאת; וּשְׁנֵי כִבְשִׁים, זִבְחַ שְׁלָמִים. וְאֵלוֹ
הֵן הַקֶּרְבָּנוֹת הָאֲמֻרוֹת בַּחֲמֵשׁ וַיִּקְרָא.

ג. נִמְצָא הַקֶּרֶב בַּיּוֹם זֶה, יֵתֵר עַל שְׁנֵי הַתְּמִידִין: שְׁלוֹשָׁה פָּרִים
וְשְׁלוֹשָׁה אֵילִים וְאַרְבַּעַ עָשָׂר כִּבְשִׁים, הַכֹּל עֲשָׂרִים בִּהְמָה
עוֹלוֹת; וּשְׁנֵי שַׁעִירִים, חֲטָאוֹת נֶאֱכָלִים; וּשְׁנֵי כִבְשִׁים, שְׁלָמִים
נֶאֱכָלִים.

ד. שְׁתֵּי הַלֶּחֶם אֵינָן בָּאִין אֵלָא מִן הָאָרֶץ, וּמִן הַחֹדֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר
"מִמוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה . . ." (ויקרא כג, יז); לֹא מִצֵּאוֹ
חֹדֶשׁ, יָבִיאוּ מִן הָעֲלִיָּה. חֲטָמִים שִׁירְדוּ בַּעֲבִים יֵשׁ בָּהֶם סֶפֶק
אִם קוֹרָא אָנִי בָהֶם "מִמוֹשְׁבֵיכֶם", אוֹ אֵינֶם "מִמוֹשְׁבֵיכֶם".
לְפִיכֶךָ לֹא יָבִיא; וְאִם הִבִּיא, כָּשֵׁר.

ה. וְכִיצַד הָיוּ עוֹשִׂין: מְבִיאִין שְׁלוֹשׁ סָאִין חֲטִין חֲדָשׁוֹת,
וְשִׁפִּין אוֹתָן וּבוֹעֲטִין בָּהֶן, כְּדָרֵךְ כָּל הַמִּנְחוֹת; וְטוֹחֲנִין אוֹתָן
סֵלֶת, וּמִנְפִּין מֵהֶן שְׁנֵי עֲשָׂרוֹנוֹת בְּשִׁתִּים עֲשָׂרָה נֶפֶה. וְהַשָּׂאֵר
נִפְדָּה, וְנֶאֱכָל לְכָל אָדָם; וְחַיִּב בַּחֲלָה וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ.

ו. שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, שֶׁהֵן מִן הַחֹדֶשׁ צָרִיכִין לְבֹא עֲשָׂרוֹן מִכָּל סָאָה
וּמִחֲצָה, וּמִנְפִּין אוֹתָן בְּשִׁתִּים עֲשָׂרָה נֶפֶה. וְלֶחֶם הַפָּנִים, שֶׁהוּא

בָּא מִן הַיָּשָׁן דִּי לוֹ בְּאַחַת עֶשְׂרֵה נֶפֶח; וְהוּא בָּא עֶשְׂרוֹן מִכָּל סָאָה. אָבֵל הָעֶמֶר, שֶׁהוּא בָּא מִשְׁעוּרִים חֲדָשׁוֹת אֵינוֹ בָּא מִן הַמִּבְחָר אֲלָא מִשְׁלוֹשׁ סָאִין, וּבִשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶח. וְכֵלָן אִם רַבָּה בְּמִדַּת הַסָּאִין שְׂבָאִין מֵהֵן, אוֹ מַעֲט כְּשֵׁרוֹת.

ו. וְלוֹקְחִין שְׁנֵי הָעֶשְׂרוֹנוֹת, וְלֹשִׁין אוֹתָן אַחַת אַחַת; וְאוֹפִין אוֹתָן אַחַת אַחַת. וְלִישְׁתָּן וְעִרִיכְתָּן, בַּחוּץ; וְאַפִּיתָן בִּפְנִים, כָּכֵל הַמִּנְחוֹת. וְאֵין עֲשִׂיתָן דּוּחָה יוֹם טוֹב, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁבֶת אֲלָא אוֹפִין אוֹתָן מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב: שְׁנַאמָר "הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם" (שְׁמוֹת יב, טז) "לָכֶם", וְלֹא לְגִבּוֹהֵי. הִיָּה עֶרֶב יוֹם טוֹב שֶׁבֶת, אוֹפִין אוֹתָן מֵעֶרֶב שֶׁבֶת, וְנֶאֱכָלוֹת בְּשָׁלִישִׁי לְאַפִּיתָן, שֶׁהוּא יוֹם טוֹב.

ח. וְהָרִי מִפָּרֶשׁ בַּתּוֹרָה שֶׁהֵם חֲמִץ. וְכִיצַד עוֹשֶׂה: מִבִּיא שְׂאוֹר מִמָּקוֹם אַחֵר, וְנוֹתְנוֹ לַתּוֹךְ הָעֶשְׂרוֹן; וּמִמֶּלֶא הָעֶשְׂרוֹן סֵלֶת, וּמִחֲמָצוֹ בְּאוֹתוֹ הַשְּׂאוֹר. וּמִרְבָּעוֹת הֵן אַרְךָ כָּל חֻלָּה שֶׁבָּעָה טַפָּחִים, וְרַחְבָּהּ אַרְבָּעָה טַפָּחִים, וְגִבְהָהּ אַרְבַּע אֶצְבָּעוֹת.

ט. כִּיצַד הַנֶּפֶת הַלֶּחֶם, עִם שְׁנֵי כִבְשֵׁי הַשְּׁלָמִים: מִבִּיא שְׁנֵי הַכִּבְשִׁים, וּמִנִּיף אוֹתָם כְּשֶׁהֵם חַיִּים שְׁנַאמָר "וְהִנִּיף . . . אֹתָם . . . תְּנוּפָה" (ויקרא כג, כ); וְאִם הִנִּיף זֶה בִּפְנֵי עֲצָמוֹ וְזֶה בִּפְנֵי עֲצָמוֹ, יֵצֵא. וְאַחֵר כֶּךָ שׁוֹחֲטִין אוֹתָן, וּמִפְשִׁיט, וְלוֹקֵחַ חֲזָה וְשׁוֹק מִכָּל אֶחָד מִשְׁנִיָּהֶן, וּמִנִּיחֵן בְּצַד שְׁתֵּי הַלֶּחֶם; וּמִנִּיחַ שְׁתֵּי יָדָיו מִלְמַטָּן, וּמִנִּיף הַכָּל כְּאַחַד בְּמִזְרָח בְּמָקוֹם כָּל הַתְּנוּפוֹת, מוֹלִיךְ וּמִבִּיא, מַעֲלָה וּמוֹרִיד. וְאִם הִנִּיפֵן אֶחָד אֶחָד, יֵצֵא.

י. וְאַחֵר כֶּךָ מִקְטִיר אֲמוּרֵי שְׁנֵי הַכִּבְשִׁים, וְשֹׂאֵר הַבָּשָׂר נֶאֱכָל לַכּוֹהֲנִים. וְכֵן שְׁתֵּי הַחֲלוֹת נוֹטֵל כּוֹהֵן גָּדוֹל אַחַת מֵהֵן, וְהַשְּׁנִיָּה מִתַּחֲלָקֶת לְכָל הַמְשַׁמְרוֹת; וּשְׁתֵּיהֶן נֶאֱכָלוֹת כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם וְחֲצִי הַלַּיְלָה, כִּבְשָׂר קָדְשִׁי קָדָשִׁים.

יא. שְׁחַט שְׁנֵי כִבְשִׁים עַל אַרְבַּע חֲלוֹת אִם אָמַר יִקְדָּשׁוּ שְׁתֵּים מִתּוֹךְ אַרְבַּע, מוֹשֵׁךְ שְׁתֵּים מֵהֵן וּמִנִּיפֵן; וְהַשְּׂאֵר, פּוֹדִין אוֹתוֹ בִּפְנִים, וְנֶאֱכָלִין בַּחוּץ, כְּשֹׂאֵר הַחֲלִין. וְאִם לֹא הִתְנָה, לֹא קָדָשׁ הַלֶּחֶם.

יב. שְׁחַט אַרְבָּעָה כִבְשִׁים עַל שְׁתֵּי חֲלוֹת מוֹשֵׁךְ שְׁנֵים מֵהֵם, וְזוֹרֵק דָּמָן שְׁלֹא לְשִׁמֹּן; וּמִנִּיף הַשְּׁנֵים הַנִּשְׂאָרִים הַכְּשָׁרִים, עִם שְׁתֵּי הַלֶּחֶם.

יג. שְׁתֵּי הַחֲלוֹת, מְעַכְבוֹת זֶה אֶת זֶה. וְשְׁנֵי הַכִּבְשִׁים, מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה: מֵת אֶחָד מִשְׁנִיָּהֶם, אוֹ בָּרַח, אוֹ נַעֲשֶׂה טְרֵפָה יִקַּח זֹג לְשִׁנִּי; שְׁחַט אֶחָד לְשִׁמּוֹ, יִקַּח לוֹ זֹג.

יד. שְׁתֵּי הַלֶּחֶם, מְעַכְבִּין אֶת הַכִּבְשִׁים; וְשְׁנֵי הַכִּבְשִׁים, אֵינָן מְעַכְבִּין אֶת הַלֶּחֶם. וְאִם הוֹנְפוּ עִם הַכִּבְשִׁים, מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה: וְאִם אֶבֶד הַלֶּחֶם, יֵאָבְדוּ הַכִּבְשִׁים; וְאִם אֶבְדוּ הַכִּבְשִׁים, יֵאָבֵד הַלֶּחֶם, וְיִבְיֵאוּ לֶחֶם אַחֵר, וּכְבָשִׁים אַחֲרֵים.

טו. שְׁתֵּי הַלֶּחֶם הַבָּאוֹת בִּפְנֵי עֲצָמָן בְּלֹא כִבְשִׁים, כִּיצַד עוֹשִׂין בָּהֶן: יוֹנְפוּ; וְתַעֲבֵר צוּרְתָן, וְיֵצְאוּ לְבֵית הַשְּׂרָפָה גְּזֵרָה שְׂמָא יִמָּצְאוּ כִבְשִׁים לְשִׁנָּה הַבָּאָה, וְיִבְיֵאוּ לֶחֶם בְּלֹא כִבְשִׁים.

טז. הַפָּר וְשְׁנֵי הָאֵילִים וְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים וְהַשְּׁעִיר, הַבָּאִים בַּיּוֹם זֶה בְּגִלָּל הַלֶּחֶם אֵינָן מְעַכְבִּין אֶת הַלֶּחֶם, וְלֹא הַלֶּחֶם מְעַכְבִּין.

יז. שְׁנֵי פָּרִים שְׁלֹמוֹסָף הַיּוֹם, וּפָר הַבָּא בְּגִלְלֵי הַלֶּחֶם אֵינָן מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה. אֵיל שְׁלֹמוֹסָף הַיּוֹם, וּשְׁנֵי אֵילִים הַבָּאִים בְּגִלְלֵי הַלֶּחֶם אֵינָן מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה. שְׁבַעַה כְּבָשִׂים שְׁלֹמוֹסָף הַיּוֹם, וְשְׁבַעַה כְּבָשִׂים הַבָּאִים בְּגִלְלֵי הַלֶּחֶם אֵינָן מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה. וְאִם נִשְׁחָטוּ, כָּלֵן מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה.

יח. הַתְּמִידִין אֵינָן מְעַכְבִּין אֶת הַמוֹסָפִין, וְלֹא הַמוֹסָפִין מְעַכְבִּין אֶת הַתְּמִידִין; וְלֹא הַמוֹסָפִין מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה, וְלֹא מִנֵּין הָעוֹלוֹת כָּלֵן מְעַכְבִּין. כִּיצַד: הָרִי שֶׁלֹּא מִצָּאוּ אֶלֶּא שֶׁשָּׂה כְּבָשִׂים, מְקַרִּיבִין שֶׁשָּׂה; אִפְּלוּ לֹא מִצָּאוּ אֶלֶּא אֶחָד, מְקַרִּיבִין אוֹתוֹ: בֵּין בְּרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים, בֵּין בִּימֵי הַמוֹעֲדוֹת וְהַשְּׁבֻתוֹת. וְאֵינָן חִיבִין לְהַקְרִיב הַשָּׂאָר לְמַחֵר, אוֹ לְמוֹעֵד אַחֵר; אֶלֶּא כָּל קָרְבֵּן צָבוּר שֶׁעָבַר זְמָנוֹ, בָּטֵל קָרְבָּנוֹ.

יט. לֹא מִצָּאוּ אֶלֶּא שְׁנֵי כְּבָשִׂים אִם יִקְרִיבוּ אוֹתָן לְמוֹסָף הַיּוֹם, אֵין לָהֶן תְּמִידִין לְמַחֵר הָרִי הַדָּבָר שֶׁקוּל: אִם הִקְרִיבוּם לְמוֹסָף הַיּוֹם, הִקְרִיבוּ; וְאִם רָצוּ לְהַנִּיחָם לְמַחֵר לַתְּמִידִין, יִנִּיחוּ.